

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno DLIII. ad annum DLXXVII.

Parisiis, 1644

XVI. De ordinatione Timothei catholici, & Petrihaeretici.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15324

mothei, vel de terminis Synodi Calchedonenſis: & direxit per totum orientem magiſtrianos. Mittit & Anato- lius epiſcopus Aſclepiadem diaconum ſuum: per quos omnes illi epiſcopi, qui Calchedone fuerant congregati, quid Alexandriae geſtum fuit agnoſcerent. Qui reſcribunt Calchedonenſem Synodum uſque ad ſanguinem vindicandam, eo quod non alteram fidem teneret, quam Synodus Nicæna conſtituit. Timotheum uero non ſolum inter epiſcopos non haberi, ſed etiam Chriſtiana appellatione priuari. Et hæ epiſtolæ uel relationes epiſcoporum omnium, in vno codicis corpore uocantur encyclica. Quo facto, ſcripſit imperator Leo duci Alexandriae Stila, ut pelleret quidem ab epiſcopatu modis omnibus Timotheum, inthronizaret autem alium decreto populi, qui Synodum vindicaret.

De ordinatione Timothei catholici, & Petri hæretici.

CAPVT XVI.

IUSSIONE ſuſcepta, dux Stila fecit quæ fuerant imperata. Et exilio relegatur Timotheus Ælurus Cherſonam arcta custodia, & fit pro Proterio Timotheus cognomento Salophaciolus ſiue Aſbus. Hic Timotheus catholicorum epiſcopus, uixit quidem ſine ſeditione quiete in Alexandria eccleſia omni tempore Leonis, & omni tempore Zenonis, donec Baſiliſcus arriperet tyrannidem, Zenone in Iſauriam fugiente. Et cum Baſiliſcus tenuiſſet imperium, ſcripſit vniuerſo orbi ſanctionem ſuam, quam appellauit encycliam, contra Calchedonenſe Concilium. Tunc enim Baſiliſco reddente epiſcopatum Timotheo Æluro, & hæreticis ſedibus ſuis reſtitutis, fugit Timotheus catholicus in Canopi caſtellum, & in monaſterio latuit: Petrus hæreticus iterum ſe cum Timotheo iunxit, cum quo fuerat ante damnatus. Poſtquam ergo imperator Zenon reuerſus eſt ad imperium, Timotheus Ælurus metuens zelum quem habebat circa Calchedonenſe Concilium, optauit ſibimet mortem. Et iſtud perſeueranter orans, ab humana uita hauſto ueneno ſolutus eſt.

Dicunt uero ſequaces eius, præſciſſe eum diem mortis ſuæ. Et reuera, quia ſe ueneno parabat interficere,

Concil. Tom. 12.

O o o

sciebat. Post cuius obitum ordinauerunt sibi hæretici episcopum Petrum cognomento Moggum, qui vocatus est Blesus, qui fuerat archidiaconus. Morabatur autem tunc Timotheus catholicus (vt dictum est) in Canopo castello. Et cognoscens Zenon imperator calliditatem hæreticorum, scripsit Anthemio augustali, vt Petrum quidem sacerdotio priuaret, Timotheum vero in episcopatum reduceret, & auctores inthronizati Petri puniret. Anthemius vero accepta imperiali iussione, expulit sacerdotio Petrum tamquam adulterum, & contra leges ecclesiæ catholicæ factum, & in episcopalem sedem Timotheum Salophaciolum reuocauit. Qui episcopatu recepto, misit quosdam clericos, gratias agens imperatori.

Cum quibus erat Ioannes ex œconomo presbyter factus Tabennesiotis, cognomento Talaia, & Gennadius episcopus * inferioris Hermopolis, sanguine proximus Salophacioli, quem expulerat quidem episcopatu Ælurus, restituit vero Salophaciolum. Cumque hi qui fuerant missi, gratias egissent imperatori, Gennadius quidem ibi remansit, vt cum aliis responsa faceret archiepiscopi.

Porro Ioannes ex œconomo amicus factus est Ello magistro, qui cum reliquis descendit Alexandriam. Factusque est iterum œconomus, habens causas omnium ecclesiarum. Qui multa & preciosa xenia direxit Ello magistro, despiciens Gennadium parentem * archiepiscopi, & præsulem Acacium Constantinopolitanum. Interea scribit ad papam Simplicium Timotheus, rogans & dicens, Petrum illum Moggum in diaconatu esse damnatum, nunc etiam Christiana societate remotum.

Idemque scribens imperatori, vt eundem Petrum longius in exilium dirigeret, quia latitabat Alexandria, & insidiabatur ecclesiæ. Scripsit autem papa Simplicius Acacio episcopo, vt imperatori suggereret, eo quod iuste Timotheus postulasset. Sed quoniam idem Timotheus sic mitissimus erat in episcopatu, vt etiam a suis communicatoribus accusaretur imperatori tamquam nimis remissus & circa hæreticos placidus, ita vt ei scriberet imperator, vt neque collectas, neque baptismata fineret hæreticos celebrare, ille tamen mansuete agebat. Dum ergo tali modo gubernaret episcopatum, amabant eum Ale-

* materia,
secundi
Calced.
Concil.

* Sanguine
proximi,
papa
xime di-
xii.

xandrini, & clamabant ei in plateis & in ecclesiis: Vel si non tibi communicamus, tamen amamus te. Post breue vero tempus moritur Timotheus Salophaciolus anno episcopatus sui vicesimo tertio, mense sexto. Obiit autem sine molestia.

De ordinatione Ioannis catholici, & damnatione Acacii.

CAPVT XVII.

ORDINATVR autem a communicatoribus eius episcopis & clericis & monachis, qui eius nouerant fidem & gubernationem, Ioannes ex œconomo, cognomento Talaia. Eodem tempore imperante Zenone, Simplicius Romanæ præsidebat ecclesiæ, Constantinopolitanæ autem Acacius. Porro hæretici (vt iam dictum est) Petrum latenter instituerant, quem iussit Zenon imperator expelli, tamquam hæreticum & adulterum. De quo etiam Acacius synodicam Romano papæ misit epistolam, petens, ne etiam adulterum & hæreticum in episcopali dignitate reciperet. Verum Ioannes Talaia de ordinatione sua neglexit per suos synodicas literas Acacio episcopo Constantinopolitano destinare. Habens enim amicum Ellum supradictum magistrum, ei de sua quidem ordinatione scripsit: scribens etiam principi, quatenus per Ellum magistrum omnis eius causa disponderetur, putans eum Constantinopoli permanere. Mandauit ergo magistriano literas synodicas, delegans ei omnia cum illius facere voluntate. Contigit autem tunc Ellum * magistrum ab imperatore Zenone mitti in Antiochiam, vt teneret Leontium, qui illic ab exercitu cum voto Verinæ Augustæ fuerat ordinatus. Cumque magistrianus, qui fuerat ab Ioanne missus, non inuenisset Ellum magistrum, neque Acacio, neque imperatori literas obtulit, sed perrexit Antiochiam. Post hæc Acacius audiens de ordinatione Ioannis, & contristatus, quia synodicas epistolas non direxisset, & vna faciens cum Gennadio episcopo parente beati Timothei, volentes ei nocere, trahebant apud Zenonem, & accusabant eum, habentes adiutores patronos Petri Moggi, quasi opporunus episcopatus non esset Ioannes, eo quod viuente Timotheo catholico tractauit exire de ecclesia, & ab ipso suaderetur idem Timotheus sus-

Concil. Tom. 12.

O o o ij